

Nr 161.

Af herr **Hage**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående insättande å bankinrättning för vederbörande kommuns räkning af kommunen tillkommande allmänna afgifter, som af exekutiv myndighet indrifvits.

Som bekant, ingår bland kronofogdars och stadsfogdars tjänsteåligganden att åt samfälligheter och kommuner indrifva de restantier af kommunalskatt och afgifter m. m., hvilka ej vid uppbördsstämorna inbetalas. För redovisningen af dessa restantier till vederbörande kommuner från resp. krono- och stadsfogdar samt från dem, som i deras ställe verkställa indrifning, förefinnes f. n. vissa bestämmelser i uppbördsförfattningar m. m. Emellertid förhindra dessa bestämmelser ej uppkomsten af det synnerligen olämpliga förhållandet, att resp. exekutionsmyndigheter kunna i vissa fall genom insättning af medel på bankräkning *för egen del* draga större eller mindre inkomster i form af ränta å till dem inbetalda restantiebelopp under viss längre eller kortare tidsperiod, under hvilken pengarna befinna sig i nämnda indrifningsmäns förvar, innan de redovisas till resp. kommuner. Ett sådant förhållande måste, ur flera synpunkter sedt, anses mindre tillfredsställande. Vederbörande kommuner äro ju faktiskt ägare till beloppen i fråga och borde alltså i största möjliga utsträckning tillföras ränta af de indrifna beloppen.

Då man vet, att dessa restantier för vissa kommuner springa upp till mycket afsevärda belopp, kan man t. o. m. tänka sig fall, då kommunerna tvingas upptaga lån vid sådana tillfällen, då medel inneligga för kommunens räkning hos indrifningsmän, hvilka medel, om de varit disponibla för kommunen, kunnat rädda densamma från tillfälligt låns upptagande och därmed följande ränteutgifter.

Med ledning af hvad jag här framfört, vill jag yrka,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t begära, det Kungl. Maj:t måtte taga under öfvervägande, *dels* huruvida icke bestämmelser borde utfärdas därom, att på sådana platser, där detta är möjligt, vederbörande exekutionsmyndigheter skulle vara skyldiga att fortast — exempelvis inom 2 à 3 dagar — insätta utskylder och afgifter, som indrifvits åt kommun, å bankräkning för kommunens räkning, *dels* huruvida ej i samband därmed vissa föreskrifter borde åstadkommas, syftande till en effektiv kontroll öfver att dessa bestämmelser af vederbörande efterlefdes.

Stockholm den 26 januari 1912.

Ernst Hage.
